

liczbę godzin pracy stanowiącą pełny miesięczny wymiar czasu pracy obowiązujący pracownika. W razie zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy, najniższe wynagrodzenie ustala się w kwocie proporcjonalnej do liczby godzin zatrudnienia, biorąc za podstawę wynagrodzenie w kwocie 370 zł miesięcznie.

2. Pracownikom wynagradzanym na podstawie godzinowych stawek wynagrodzenia wyrównanie wypłaca się za każdą godzinę pracy w pełnym miesięcznym wymiarze czasu pracy. Wyrównanie stanowi różnicę między wynagrodzeniem godzinowym, wynikającym z podzielenia kwoty 370 zł przez liczbę godzin pracy obowiązującą pracownika w ramach pełnego wymiaru czasu pracy w danym miesiącu, a wynagrodzeniem uzyskanym przez pracownika w danym miesiącu, ustalonym zgodnie z § 1, przeliczonym na godzinę pracy.

3. Pracownikom, których obowiązujący wymiar czasu pracy przekracza 42 godziny przeciętnie na tydzień, najniższe wynagrodzenie miesięczne, o którym mowa w § 1 ust. 1, przysługuje za 42-godzinny tydzień pracy. Za każdą godzinę pracy w miesiącu przekraczającą 42 godziny na tydzień, przepracowaną w ramach obowiązującego pracownika miesięcznego wymiaru czasu pracy, przysługuje wyrównanie ustalone w wysokości stanowiącej różnicę między wynagrodzeniem godzinowym wynikającym z podzielenia kwoty 370 zł przez liczbę godzin pracy w miesiącu, wynikającą z 42-godzinnego tygodnia pracy, a wynagrodzeniem godzinowym pracownika ustalonym zgodnie z § 1.

§ 3. Najniższe wynagrodzenie za pracę, o którym mowa w § 1, przysługuje również w razie niewykonywania pracy w związku:

- 1) z korzystaniem z urlopu wypoczynkowego,
- 2) z korzystaniem ze zwolnień od pracy przewidzianych w przepisach Kodeksu pracy lub innych przepisach prawa, za które pracownik zachowuje prawo do 100% wynagrodzenia.

§ 4. Przepisy zarządzenia nie mają zastosowania do pracowników młodocianych odbywających naukę zawodu bądź przyuczanych do wykonywania określonej pracy.

§ 5. Traci moc zarządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 14 sierpnia 1990 r. w sprawie najniższego wynagrodzenia pracowników (Monitor Polski Nr 32, poz. 256, Nr 36, poz. 292 i Nr 48, poz. 367, z 1991 r. Nr 11, poz. 78, Nr 21, poz. 149, Nr 32, poz. 228 i Nr 42, poz. 292, z 1992 r. Nr 4, poz. 19, Nr 12, poz. 87, Nr 21, poz. 159, Nr 28, poz. 196, Nr 32, poz. 223 i Nr 40, poz. 297, z 1993 r. Nr 33, poz. 340, Nr 51, poz. 479 i Nr 69, poz. 615, z 1994 r. Nr 20, poz. 159, Nr 36, poz. 312, Nr 53, poz. 451 i Nr 68, poz. 604, z 1995 r. Nr 16, poz. 199, Nr 32, poz. 375, Nr 48, poz. 550 i Nr 68, poz. 768 oraz z 1996 r. Nr 23, poz. 248).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1996 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *A. Bączkowski*

389

ZARZĄDZENIE MINISTRA — SZEFA URZĘDU RADY MINISTRÓW

z dnia 24 czerwca 1996 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu regulacji w przedmiocie przywrócenia Kościołowi Ewangelicko-Metodystycznemu w Rzeczypospolitej Polskiej władania nieruchomością położoną w Krakowie przy ul. Straszewskiego nr 20.

Na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Metodystycznego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 479) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nieruchomość opisana w art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Metodystycznego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 479) zostanie temu Ko-

ściołowi protokolarnie przekazana we władanie przez Gminę Miasta Krakowa, przy udziale Wojewody Krakowskiego, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister — Szef Urzędu Rady Ministrów: *L. Miller*

390

ZARZĄDZENIE PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU MIAR

z dnia 19 czerwca 1996 r.

w sprawie opłat za czynności urzędów probierczych.

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 3 kwietnia 1993 r. — Prawo probiercze (Dz. U. Nr 55, poz. 249) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za czynności urzędów probierczych pobiera się opłaty określone w załączniku do zarządzenia.

§ 2. 1. Za wykonanie czynności nie określonych w załączniku do zarządzenia pobiera się opłaty w wysokości uzależnionej od czasu zużytego na ich wykonanie i od wartości materiałów zużytych w czasie wykonywania tych czynności.

2. Za podstawę ustalenia wysokości opłaty, o której mowa w ust. 1, przyjmuje się:

- 1) stawkę 18,00 zł za każdą rozpoczętą godzinę pracy pracownika wykonującego czynności probiercze,
- 2) wartość zużytych materiałów w cenie ich nabycia.

§ 3. Opłaty za czynności urzędów probierczych pobiera się z góry, z wyjątkiem opłat za czynności określone w § 2, które pobiera się najpóźniej przy odbiorze wyrobu.

§ 4. W razie wykonywania czynności urzędów probierczych poza siedzibą urzędu, niezależnie od opłat

określonych w zarządzeniu, zgłaszający zwraca koszty delegowania pracowników urzędu probierczego, zgodnie z przepisami w sprawie diet i innych należności z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju.

§ 5. Traci moc zarządzenie Prezesa Głównego Urzędu Miar z dnia 9 grudnia 1994 r. w sprawie opłat za czynności urzędów probierczych (Monitor Polski Nr 68, poz. 608 i z 1995 r. Nr 19, poz. 237).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Głównego Urzędu Miar: *K. Mordziński*

Załącznik do zarządzenia Prezesa Głównego Urzędu Miar z dnia 19 czerwca 1996 r. (poz. 390)

OPŁATY ZA CZYNNOŚCI URZĘDÓW PROBIERCZYCH

§ 1. 1. Za zbadanie wyrobów z metali szlachetnych oraz materiałów dentystycznych z tych metali, niezależnie od zastosowanej metody badania, pobiera się następujące opłaty za każdy gram zbadanego przedmiotu:

- 1) platynowego, palladowego albo złotego — 0,72 zł,
- 2) srebrnego albo srebrnopalladowego — 0,07 zł.

2. Za zbadanie srebrnych wyrobów korpusowych oraz srebrnych sztućców, niezależnie od zastosowanej metody badania, pobiera się 0,05 zł za każdy gram zbadanego przedmiotu.

§ 2. Za zbadanie złota listkowego metodą przybliżoną pobiera się za każdy gram zbadanego złota (łącznie z opakowaniem) opłatę 0,35 zł.

§ 3. Przy obliczaniu opłat wymienionych w § 1 i 2 każdy rozpoczęty gram zbadanego przedmiotu uważa się za cały gram.

§ 4. 1. Za stopienie złomu metali szlachetnych pobiera się następujące opłaty:

- 1) platyny albo palladu o masie do 10 g — 1,40 zł,
— za każde następne rozpoczęte 10 g — 0,60 zł,
- 2) złota o masie do 10 g — 1,20 zł,
— za każde następne rozpoczęte 10 g — 0,45 zł,
- 3) srebra o masie do 50 g — 0,40 zł,
— za każde następne rozpoczęte 10 g — 0,12 zł.

2. Za zbadanie stopionego złomu metali, o których mowa w ust. 1, metodą przybliżoną pobiera się opłaty w wysokości zależnej od masy badanego przedmiotu, obliczane w sposób określony w § 1 ust. 1.

§ 5. Za zbadanie stopionego złomu, surowców, półfabrykatów lub odpadów produkcyjnych z metali szla-

chetnych metodą analizy chemicznej pobiera się następujące opłaty za każdą analizę:

- 1) platyny, palladu albo złota — 20,00 zł,
- 2) srebra — 5,50 zł.

§ 6. 1. Za zbadanie kopert zegarkowych, wykonanych z metali szlachetnych, metodą przybliżoną pobiera się następujące opłaty za każdą zbadaną sztukę:

- 1) platynową, palladową lub złotą — 7,20 zł,
- 2) srebrną — 3,00 zł.

2. Za zbadanie kopert zegarkowych, wykonanych z metali szlachetnych, zgłoszonych bez mechanizmów i innych elementów z metalu nieszlachetnego oraz szkielec pobiera się opłaty obliczane zgodnie z § 1 ust. 1.

§ 7. Za zbadanie metodą przybliżoną wyrobów z metali szlachetnych zaopatrzonych w polską cechę probierczą i potwierdzenie tej cechy pobiera się następujące opłaty za każdy zbadany przedmiot:

- 1) z platyny, złota albo palladu — 1,40 zł,
- 2) ze srebra — 0,45 zł.

§ 8. Za zbadanie metodą przybliżoną wyrobów z metali nieszlachetnych pokrytych powłoką z metali szlachetnych albo z wyglądu przypominających wyroby z metali szlachetnych i oznaczenie ich znakiem „MET” pobiera się za każdy zbadany przedmiot 0,35 zł.

§ 9. Za zbadanie każdej oddzielnej próbki cieczy probierczej pobiera się opłatę w wysokości 1,40 zł.

§ 10. Za wystawienie świadectwa badania, jeżeli nie stanowi ono jedynego dowodu dokonanej czynności, pobiera się opłatę w wysokości 6,00 zł.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Departament Prawny, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29

Skład, druk i kolportaż: Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego URM
02-903 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, tel. 694-67-50, 694-67-52 i 694-67-03, fax 694-62-06

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego URM, Warszawa, ul. Powsińska 69/71.